

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila ve věci žalobce: **L. Š.** proti žalovanému: **Magistrát města Zlína**, odbor kultury, se sídlem ve Zlíně, nám. Míru 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2012, č.j. 78532/2011OK,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 12. 12. 2012, která byla Krajskému soudu v Brně doručena téhož dne, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2012, č.j. 78532/2011OK, kterým žalovaný vydal závazné stanovisko v souladu s § 14 odst. 2 a § 44 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), podle kterého není přípustná přístavba a nástavba objektu na zastavěné ploše parc. č. 7127 v k.ú. Zlín mezi budovami č. 41 a 51 v areálu Svit, o nějž požádal žalobce.

Před každým věcným přezkoumáním napadeného rozhodnutí, zjišťuje soud rozhodující ve správním soudnictví, zda jsou splněny zákonné předpoklady věcného přezkumu rozhodnutí podle zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Základním zákonným předpokladem pro přezkum rozhodnutí správních orgánů ve správním soudnictví podle s. ř. s. je skutečnost, že žalované rozhodnutí je rozhodnutím správního orgánu (§ 4 odst. 1 písm. a), § 65 a násl. s. ř. s.). Není-li úkon správního orgánu takovým rozhodnutím, nelze jej ve správním soudnictví v řízení o žalobě podle s. ř. s. přezkoumávat, protože je z tohoto soudního přezkumu vyloučen přímo zákonou úpravou dle § 70 písm. a) s. ř. s. a soud musí takový návrh (žalobu) odmítnout jako nepřípustnou (§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.). K takové situaci došlo u žaloby v nyní v projednávané věci.

Žalobce v daném případě požadoval, aby soud přezkoumal samostatně závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru kultury, vydané podle § 149 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a v souladu s § 11 odst. 3 a § 44a odst. 3 památkového zákona na základě jeho žádosti k dodatečnému stavebnímu povolení přístavby a nástavby objektu na zast. ploše p.č. 7127 dle LV č. 25390 v k. ú. Zlín mezi budovami č. 41 a 512 v areálu Svit, které je však ze samostatného přezkoumání soudu dle § 65 a násl. s.ř.s. vyloučeno.

Při svém rozhodování soud vycházel z ustálené judikatury, především z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č.j. 2 As 75/2009-113 (publikovaném na www.nssoud.cz pod ev. zn. Ej 385/2011), z jehož obsahu a právní věty vyplynulo, že *„závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s.ř.s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s.ř.s.“*.

Závazné stanovisko, v daném případě závazné stanovisko odboru kultury, není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s., nýbrž je závazným podkladem konečného rozhodnutí, v daném případě dodatečného stavebního povolení přístavby a nástavby předmětného objektu, jak přímo ze záhlaví napadeného rozhodnutí vyplynulo. Jde tedy o úkon učiněný dotčeným orgánem pro jiné řízení vedené stavebním úřadem ve smyslu § 44a odst. 3 poslední část první věty památkového zákona. Také dle § 149 odst. 1 správního řádu (srov. s § 4 odst. 2 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále též. „stavební zákon“) nebylo předmětné závazné stanovisko samostatným rozhodnutím, jeho obsah byl závazný pro výrokovou část rozhodnutí jiného správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

Předmětné závazné stanovisko – rozhodnutí žalovaného je pouze podkladem pro konečné rozhodnutí a jeho soudní přezkum je umožněn až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s.ř.s.

Získání jednoho kladného závazného stanoviska je pouze jedním z mnoha požadavků, které musí být pro vydání konečného např. stavebního rozhodnutí splněny. Závazné stanovisko odboru kultury nemá objektivně vymezený samostatný předmět řízení a jedná se o podkladový úkon vydávaný pro jiné „hlavní řízení“. Pro řízení o dodatečné stavební povolení bylo třeba vydat nejen předmětné závazné stanovisko, ale i další závazná stanoviska, o nichž žalobce informoval soud, že je musel obstarat a založil je do spisu (např. Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje, Krajské hygienické stanice apod.). Napadené závazné stanovisko tak není samostatným rozhodnutím ve správním řízení, nýbrž spolu s dalšími závaznými stanovisky tvoří podklad pro vydání rozhodnutí ve stavebním řízení. Nepodléhá proto samostatnému soudnímu přezkumu.

Závazné stanovisko odboru kultury vydané podle § 149 odst. 1 správního řádu a v souladu s § 11 odst. 3 a § 44a odst. 3 památkového zákona není v dané věci rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s.ř.s., protože samo o sobě nezakládá, nemění, neruší ani závazně

neurčuje práva nebo povinnosti. Předmětné závazné stanovisko orgánu státní správy na úseku památkové péče bude možné přezkoumat až v rámci přezkumu závěrečného rozhodnutí ve stavebním řízení, tj. dodatečného stavebního povolení, pro jehož účely bylo vydáno, resp. jehož je součástí.

Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími (ve smyslu § 65 s.ř.s.).

Podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Žalobce v daném případě požadoval, aby soud přezkoumal samostatně závazné stanovisko žalovaného, které je však ze samostatného přezkoumání soudu vyloučeno, soud proto v souladu se shora uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, na základě ust. § 70 písm. a) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. června 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu